

مقاله‌ی پژوهشی

رابطه‌ی ابعاد سازگاری و کیفیت روابط بین فردی و مقایسه‌ی آن در دانشجویان موفق و ناموفق

احمد حیدری عبدی

عضو هیات علمی مؤسسه‌ی پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی، تهران، ایران

خلاصه

مقدمه: هدف از پژوهش حاضر، رابطه‌ی ابعاد سازگاری و کیفیت روابط بین فردی و مقایسه‌ی آن در دانشجویان موفق و ناموفق بود.

روش کار: جامعه‌ی آماری این تحقیق، شامل دانشجویان شاغل به تحصیل دوره‌ی کارشناسی دانشگاه‌های دولتی شهر تهران بود. نمونه ۴۰۰ نفر از دانشجویان دختر و پسر دارای پیشرفت تحصیلی بالا و پایین دانشگاه‌های تهران در سال تحصیلی ۱۳۹۳-۱۳۹۲ بودند. این افراد به شیوه‌ی نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای انتخاب شدند. برای گردآوری داده‌ها از پرسش‌نامه‌های سازگاری بل و مقیاس دل‌بستگی کولینز و رید (۱۹۹۰) استفاده شد. داده‌ها از طریق آزمون تی و تحلیل رگرسیون چندگانه تحلیل گردیدند.

یافته‌ها: نتایج، بیانگر رابطه‌ی معنی‌دار بین بعد سازگاری عاطفی و اجتماعی با روابط بین فردی در دانشجویان بود. به علاوه بین ابعاد سازگاری و روابط بین فردی در دانشجویان موفق و ناموفق، تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد.

نتیجه‌گیری: نتایج این پژوهش اهمیت شناخت ابعاد مختلف سازگاری را در روابط بین فردی نشان می‌دهد.

واژه‌های کلیدی: دانشجویان، روابط بین فردی، سازگاری، موفقیت

*مؤلف مسئول:

مؤسسه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی،
خیابان نلسون ماندلا، خیابان گل‌فام، تهران، ایران

aheidari@irphe.ir

تاریخ وصول: ۹۵/۰۶/۰۱

تاریخ تایید: ۹۵/۰۷/۰۸

پی‌نوشت:

این پژوهش پس از تأیید شورای پژوهشی مؤسسه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی و بدون حمایت مالی نهاد خاصی انجام شده و با منافع شخصی نویسنده ارتباطی نداشته است. از همکاری دانشجویان دانشگاه‌های مربوط در تکمیل پرسش‌نامه‌های این پژوهش سپاسگزاری می‌شود.

مقدمه

درگیر میزان بالایی از مشکلات بین فردی و آشتی‌های هیجانی و عاطفی است (۱۰).

بعد دیگری از سازگاری، سازگاری اجتماعی است. منظور از سازگاری اجتماعی یعنی شخص با محیط اجتماعی خود سازگار بوده و این سازگاری ممکن است با تغییر دادن خود و یا محیط به دست آید (۷). بسیاری از افرادی که مشکلات سازگاری اجتماعی دارند، قادر نیستند به درخواستهای اجتماعی در روابط بین فردی پاسخ مناسبی بدهند و به همین دلیل است که مشکلات در روابط بین فردی با همسالان شروع می‌شود (۱۵). ابعاد سازگاری علاوه بر روابط بین فردی بر عملکرد تحصیلی افراد نیز مؤثر است (۱۶). اگر چه برخی محققان نشان داده‌اند، آشتی‌های محیط خانوادگی با مشکلات در روابط بین فردی ارتباط داشته اما با سایر ابعاد زندگی نظیر عملکرد تحصیلی ارتباط ندارد (۱۷). پیشینه نظری پژوهش این موضوع را تأیید نموده است که سازگاری و روابط بین فردی «ساختهای به هم مرتبط» را تشکیل داده (۱۸) و این ساختهای به هم مرتبط الگوهای رفتاری فرد را تداوم می‌بخشد.

با توجه به توضیحات مختصری که داده شد، هدف پژوهش حاضر رابطه ابعاد سازگاری و روابط بین فردی و مقایسه آن در دانشجویان موفق و ناموفق از نظر تحصیلی است.

روش کار

روش کار در تحقیق حاضر از نوع پژوهش‌های همبستگی و نیز پس‌رویدادی علی مقایسه‌ای است. جامعه آماری این پژوهش، شامل تمام دانشجویان شاغل به تحصیل دوره کارشناسی در دانشگاه‌های دولتی شهر تهران است. نمونه پژوهش از میان دانشجویان دختر و پسر سه دانشگاه شهر تهران (تهران، شهید بهشتی و علامه طباطبائی) به روش نمونه‌گیری چند مرحله‌ای تصادفی در سال تحصیلی ۱۳۹۳-۱۳۹۲ انتخاب شدند. شرکت کنندگان در پژوهش بر اساس معدل دو نیمسال اخیر، به دو گروه دانشجویان موفق و دانشجویان ناموفق تقسیم شدند. در ادامه میانگین متغیرها در این دو گروه مقایسه شد.

به منظور تعیین حجم نمونه این پژوهش با توجه به مشخص بودن حجم جامعه آماری از فرمول آماری کوکران، استفاده گردید که با توجه به نتایج حاصل از بررسی‌های جدول و فرمول آماری، برای به دست آوردن نتایج معتبر و قابل تعمیم، می‌بایست در حدود ۳۸۰ نمونه انتخاب می‌شد که در این پژوهش ۴۰۰ نفر از بین تعداد کل جامعه آماری انتخاب گردیدند (۱۹). معیارهای ورود به مطالعه شامل دانشجویانی بود که حداقل سه ترم تحصیلی کامل را در دانشگاه سپری کرده باشند. دانشجویان با معدل کمتر از ۱۲ و حداقل یک نیمسال مشروطی به عنوان دانشجوی ناموفق و دانشجویان با معدل بالاتر از ۱۲ و بدون هیچ نوع

ورود به دانشگاه یکی از بحرانی‌ترین دوره‌ها در روابط بین فردی محسوب می‌شود (۱). اختلافات در روابط بین فردی یکی از مهم‌ترین علل مراجعه دانشجویان به مراکز مشاوره است (۲). روابط مختلف فرد با دیگران در طول دوران رشد حمایت‌های متفاوتی برای فرد فراهم می‌کند (۳). دوره دانشجویی، دوره‌ای است که فرد برای حمایت و راهنمایی به افراد خارج از خانواده متکی می‌شود (۴). دانشجویانی که مشکلات در روابط بین فردی دارند و توانایی ایجاد رابطه صمیمانه با دیگران را ندارند از احساس تنهایی رنج می‌برند (۵).

یکی از عواملی که تأثیر بسزایی بر رشد شخصی و روابط بین فردی دانشجویان دارد، سازگاری است (۶). معمولاً دانشجویانی که سازگاری مطلوبی ندارند، روابط بین فردی مناسبی نداشته، احساس تنهایی کرده و سیستم ایمنی آنها ضعیف می‌شود (۷). سازگاری به معنای این است که فرد اهداف خود را در چهارچوب ارزش‌های اجتماعی و فرهنگی به گونه‌ای دنبال کند که بتواند تغییرات مطلوب را برای بر خورداری از یک زندگی مناسب خویش و محیطش ایجاد کند (۸).

بر اساس دیدگاه محققان مختلف سازگاری واجد طیف گسترده‌ای است. یکی از ابعاد سازگاری که بر روابط بین فردی تأثیرگذار است، بعد مربوط به سازگاری در خانه و عوامل مربوط به والدین است (۹). اولین تجارب بین فردی در خانواده، ادراکات و انتظارات فرد از دیگران را تحت تأثیر قرار می‌دهد و به شکلهای مختلف در روابط بین فردی با دیگران نشان داده می‌شود (۱۰). سازگاری در خانه باعث می‌شود، افراد بیاموزند چگونه با دیگران رفتار کنند و احساس با دیگران بودن را تجربه کنند (۲). محیط ناسازگار خانه با افسردگی و اضطراب همراه است (۱۱). بر اساس تئوری رونر^۱ زورگوئی و فقدان پاسخگوئی والدین با پرخاشگری نسبت به همسالان همراه است (۱۲). رویکرد دلبستگی‌مدعی است که تجربه‌های مربوط به پیوند عاطفی کودک-مادر (پرستار) درون‌سازی می‌شود و در ساختارهای شناختی که الگوهای پویای درونی^۳ نامیده می‌شوند، به همه روابط بین شخصی فرد گسترش می‌یابد و این الگوها در مراحل مختلف زندگی نسبتاً پایدار خواهد ماند (۱۳).

یکی دیگر از ابعاد سازگاری، سازگاری عاطفی است. سازگاری عاطفی شامل ساز و کارهایی است که فرد توسط آنها ثبات عاطفی پیدا می‌کند (۱۴). بی‌ثباتی عاطفی و احساس خشم، منجر به عدم پذیرش به وسیله دیگران و کاهش روابط بین فردی می‌شود (۱۲). فردی که در موقعیت‌های مختلف رفتارهای بی‌ثبات و ناهنجار از خود نشان می‌دهد،

^۱Rohner^۲Attachment Theory^۳Internal Working Models

هستند، سؤالات مربوط به سازگاری تندرستی و سازگاری شغلی حذف گردید. این پرسشنامه توسط سیمولن (۱۳۶۵) در ایران هنجار شد و قابل استفاده برای بزرگسالان و همچنین نوجوانان است. آزمون به صورت گروهی قابل اجرا است و محدودیت زمانی برای اجرا ندارد. ثبات پرسشنامه با محاسبه همبستگی بین سؤالات زوج و فرد، پاسخنامه این پرسشنامه به صورت سه گزینه بله، خیر و نمی دانم تنظیم شده است. شیوه نمره گذاری به این صورت است که تنها پاسخهای «بلی» و «خیر» نمره می گیرند. نمره کم در این آزمون معرف سازگاری خوب و نمره بالا معرف سازگاری ضعیف است. جوان شیخی در پژوهشی اعتبار پرسشنامه را از طریق آلفای کرونباخ ۰/۸۷ گزارش نمود (۲۳). در پژوهش حاضر با توجه به این که سه زمینه سازگاری عاطفی، خانوادگی و اجتماعی مورد بررسی قرار گرفت، در نتیجه از مجموع ۱۶۰ سؤال فقط ۹۶ سؤال مورد استفاده قرار گرفت. اعتبار هر یک از مؤلفه های اجتماعی ۰/۸۸، عاطفی ۰/۹۱ و خانوادگی ۰/۹۱ می باشد.

نتایج

از مجموع ۴۰۰ آزمودنی شرکت کننده در پژوهش حاضر ۲۰۷ نفر دختر (۵۱/۷۵٪) و ۱۹۳ پسر (۴۸/۳٪) بودند که در سه گروه سنی جای داشتند. بیشترین تعداد در گروه سنی ۲۱-۱۸ سال دیده می شد که معادل ۲۱۹ نفر (۵۴/۷٪)، پس از آن گروه سنی ۲۵-۲۲ که برابر ۱۴۵ نفر (۳۶/۳٪) بودند و در نهایت گروه سنی ۳۰-۲۶ که ۲۳ نفر (۵/۷۵٪) در این محدوده سنی بودند. در ضمن از مجموع افراد ۷ نفر دختر و ۶ نفر پسر، سن خود را ذکر نکرده بودند. جدول ۱، فراوانی و درصد مشکلات در روابط بین فردی، میانگین و انحراف استاندارد نمرات سه زیرمقیاس سازگاری در دانشجویان موفق و ناموفق را نشان می دهد.

مشروطی به عنوان دانشجویان موفق در نظر گرفته شدند. قابل ذکر است که از بین ۴۰۰ نمونه انتخاب شده از جامعه آماری، ۳۸۹ نفر به طور دقیق به همه سؤالات پرسشنامه ها پاسخ دادند و تعداد ۱۱ نفر به دلیل نقص در پاسخ گویی سؤالات از میان افراد نمونه، حذف گردیدند. در این پژوهش برای گردآوری اطلاعات از دو پرسشنامه مقیاس دلبستگی بزرگسالان (۲۰) و مقیاس سازگاری بل^۱ استفاده شده است.

ابزار پژوهش

الف- مقیاس دلبستگی بزرگسالان کولینز و رید: این مقیاس آزمونی عینی و خودسنجی است که به منظور سنجش مشکلات در روابط بین فردی تدوین شده است. این مقیاس ابتدا در سال ۱۹۹۰ میلادی به وسیله کولینز و رید تهیه شد و در سال ۱۹۹۶ میلادی مورد بازنگری قرار گرفت. هر یک از ضرایب پایایی بازآزمایی این آزمون برای هر یک از سه زیرمقیاس نزدیکی، وابستگی و اضطراب به ترتیب ۰/۶۸، ۰/۷۱ و ۰/۵۲ گزارش شده است. کولینز و رید (به نقل از ۲۱) نشان دادند که نتایج زیر مقیاس های نزدیکی (C)، وابستگی (D) و اضطراب (A) در فاصله زمانی ۲ ماه و حتی ۸ ماه پایدار ماندند.

در ایران نیز میزان همبستگی بین نتایج دو اجرا، برای زیرمقیاس نزدیکی ۰/۵۷، زیرمقیاس وابستگی ۰/۴۷ و زیرمقیاس اضطراب ۰/۷۵ گزارش شده که در مجموع زیر مقیاس اضطراب، قابل اعتمادترین است (۲۲).

ب- مقیاس سازگاری بل: برای بررسی سازگاری از پرسشنامه ۱۶۰ سؤالی سازگاری بل (مخصوص دانشجویان) استفاده شده است. این پرسشنامه دارای پنج مؤلفه سازگاری در خانه، سازگاری عاطفی، سازگاری اجتماعی، سازگاری شغلی و سازگاری تندرستی است. در پژوهش حاضر با توجه به نمونه مورد مطالعه که دانشجویان دانشگاه

¹Bell Adjustment Inventory

جدول ۱- فراوانی و درصد مشکلات در روابط بین فردی و ابعاد سازگاری در دانشجویان موفق و ناموفق

دانشجویان مشکلات در روابط بین فردی	فراوانی	درصد	فراوانی		درصد		کل	فراوانی	درصد	سازگاری عاطفی	سازگاری خانوادگی	سازگاری اجتماعی
			فراوانی	درصد	فراوانی	درصد						
موفق	۹۱	۲۲/۷۵	۲۲۴	۵۶	۳۱۵	۷۸/۷۵	۱۳/۶۰	۶/۲۰	۹/۹۸	۷	۱۰/۹۷	۶/۱۱
ناموفق	۱۶	۴	۵۸	۱۴/۵	۷۴	۱۸/۵	۱۲/۳۷	۶/۰۹	۹/۸۶	۵/۹۶	۱۰/۹۷	۶/۱۱
بی پاسخ	۳	۰/۷۵	۸	۲	۱۱	۲/۷۵	-	-	-	-	-	-
کل	۱۱۰	۲۷	۲۹۰	۴۷/۵	۴۰۰	۱۰۰	۱۳/۳۸	۶/۱۰	۹/۹۰	۶/۱۹	۱۰/۹۹	۶/۲۲

دانشجویان مورد مطالعه معدل خود را اعلام نکرده اند. به علاوه نتایج جدول ۱ نشان می دهد که میانگین سازگاری عاطفی و خانوادگی در دانشجویان ناموفق کمتر از دانشجویان موفق است. با استفاده از جدول فوق می توان دریافت که میانگین سازگاری اجتماعی (۱۰/۹۷) در دو گروه موفق و ناموفق مساوی است. ضرایب همبستگی

باتوجه به جدول ۱ مشاهده می شود که ۹۱ نفر (۲۲/۷۵٪) از دانشجویان موفق درگیر مشکلات در روابط بین فردی بوده و ۲۲۴ نفر (۵۶٪) از آنها فاقد مشکلات در روابط بین فردی هستند. به علاوه ۱۶ نفر (۳/۵٪) از دانشجویان ناموفق درگیر مشکلات در روابط بین فردی و ۵۸ نفر آنها (۱۴/۵٪) فاقد مشکلات در روابط بین فردی هستند. ۱۱ نفر (۲/۷۵٪) از

متغیر پیش بین	R	R ²	B	Beta	T	سطح معنی داری
ضریب ثابت	-	-	۶/۸۵۸	-	۵/۹۹۴	۰/۰۱
سازگاری عاطفی	۰/۶۸	۰/۴۶	۰/۲۷	۰/۴۱	۰/۲۱۷	۰/۸۲۹
سازگاری اجتماعی	۰/۱۲۱	۰/۱۵	۰/۷۳	۰/۱۲۳	۰/۸۵۵	۰/۳۹۵
سازگاری خانوادگی	۰/۱۷	۰/۰۲۸	-۰/۳۸	-۰/۶۴	-۰/۳۸۲	۰/۷۰۴

بر اساس نتایج جدول شماره ۲، میزان ($F=۰/۴۱۳$) مشاهده شده معنادار است و حدود ۰/۱۷ درصد از واریانس مشکلات در روابط بین فردی را تبیین می‌کند. همان طور که ملاحظه می‌شود به ترتیب سازگاری عاطفی ($R=۰/۴۶$)، سازگاری خانوادگی ($R=۰/۰۲۸$) و سازگاری اجتماعی ($R=۰/۱۵$) می‌توانند تغییرات مربوط به مشکلات در روابط بین فردی در دانشجویان را پیش بینی کنند.

میان ابعاد سازگاری با روابط بین فردی در دانشجویان نشان می‌دهد، بین سه بعد سازگاری اجتماعی، خانوادگی و عاطفی با مشکل در روابط بین فردی، رابطه مثبت معنی دار در سطح ۰/۰۵ وجود دارد. بیشترین رابطه به ترتیب مربوط به سازگاری عاطفی، خانوادگی و اجتماعی با مشکلات در روابط بین فردی است.

همچنین به منظور تحلیل چندمتغیری و تعیین سهم متغیرهای سازگاری خانوادگی، اجتماعی و عاطفی بر مشکلات در روابط بین فردی از تحلیل رگرسیون به روش ورود استفاده شد (جدول ۲).

جدول ۲- ضرایب حاصل از تحلیل رگرسیون روابط بین فردی

برحسب متغیر پیش بین

جدول ۳- آزمون آماری تی میانگین و انحراف استاندارد ابعاد سازگاری و مشکلات در روابط بین دانشجویان موفق و ناموفق

آزمون لوین F	سطح معناداری	میانگین	انحراف استاندارد	تفاوت میانگین	t	سطح معناداری	درجه آزادی
۰/۳۲	۰/۶۴۱	۱۳/۶۱	۶/۰۹	۱۲/۳۷	-۱/۵۰۷	۰/۵۵۳	۳۸۷
موفق	ناموفق	۱۲/۴۳	۶/۱۸	۵/۹۲	-۰/۲۲۰	۰/۶۳	۳۸۷
۰/۰۳	۰/۸۴۹	۹/۹۳	۷/۰۴	۹/۸۶	-۰/۲۵۲	۰/۷۵۵	۳۸۷
موفق	ناموفق	۱۰/۱۱	۶/۲۸	۱۰/۹۷	-۰/۹۹۹	۰/۳۲۲	۳۸۷
موفق	ناموفق	۱۰/۸۵	۶/۱۱	۱۱/۰۵	-۰/۵۴۸۹		
۱/۳۱	۰/۲۵	۸/۷۱	۴/۳۰	۴/۳۲			
موفق	ناموفق	۹/۲۶	۴/۳۲				
۴/۱۳۷	۰/۸۱۹						
موفق	ناموفق						

نتایج مقایسه کیفیت روابط میان فردی و ابعاد سازگاری در دانشجویان با موفقیت بالا و پائین نشان داد، تفاوت میانگینهای روابط بین فردی و ابعاد سازگاری در دانشجویان موفق و ناموفق معنی‌دار نیست. این نتیجه هماهنگ با نتایج پژوهش وایمور و همکاران (۹) می‌باشد. به نظر می‌رسد عوامل دیگری نیز وجود دارند که در موفقیت و یا عدم موفقیت تحصیلی دانشجویان تأثیر دارند. احتمالاً یکی از دلایل عدم تفاوت معنی دار بین ابعاد سازگاری در دانشجویان موفق و ناموفق در پژوهش حاضر مربوط به تأثیر سایر عوامل موثر بر پیشرفت تحصیلی دانشجویان است (۲۶) اما علاوه بر منابع خارجی، انواع دیگری از منابع برای حمایت از اهداف پیشرفت و ادامه تحصیل وجود دارد. به عنوان مثال، می‌توان به وضعیت اجتماعی-اقتصادی خانواده، تحصیلات والدین، ارزش قائل شدن برای تحصیل از سوی والدین و جامعه اشاره کرد (۲۷). پژوهش حاضر نیز همانند تمامی پژوهش‌ها با توجه به شرایط و ضوابط مربوط به تحقیقات علمی واجد محدودیت‌هایی است، از جمله این که، نمونه این مطالعه مربوط به دانشجویان سه دانشگاه دولتی شهر تهران است که نمی‌توان آن را به سایر دانشگاه‌های تهران و حتی شهرستانها تعمیم داد. عدم همسان سازی افراد نمونه بر اساس متغیرهای مداخله‌گری از جمله سن،

با توجه به جدول ۳ چون تمام تی‌های محاسبه شده در سطح معناداری ۰/۰۵ برای مقایسه میانگین نمرات به دست آمده کوچکتر از مقدار بحرانی جدول (۱/۹۶) می‌باشند، نتیجه گرفته می‌شود که بین ابعاد سازگاری و مشکلات در روابط بین فردی در دو گروه نمونه (دانشجویان موفق و ناموفق) تفاوت معناداری وجود ندارد.

بحث

نتایج پژوهش حاضر نشان می‌دهد که بین ابعاد سازگاری و روابط بین فردی، رابطه وجود دارد و در این میان سازگاری عاطفی بیشترین رابطه را با روابط بین فردی نشان می‌دهد. نتایج تحلیل رگرسیون برای تعیین تأثیر هر یک از ابعاد سازگاری بر روابط بین فردی دانشجویان نشان داد که حدود ۰/۴۶ واریانس روابط بین فردی دانشجویان را بعد سازگاری عاطفی و ۰/۱۵ آن را بعد سازگاری اجتماعی تبیین می‌کند.

یافته‌های پژوهش حاضر همسو با دیدگاه‌های محققان دیگر حاکی از آن است که مهم‌ترین متغیر مربوط به روابط بین فردی سالم و سازگاری عاطفی است (۲۵، ۲۴). از جمله عوامل موثر در سازگاری عاطفی را می‌توان وجود روابط عاطفی مستحکم میان والدین و فرزندان ذکر نمود (۲۵).

بین فردی، مربوط به سازگاری عاطفی است. فقدان سازگاری عاطفی همیشه بخشی مهم از مشکلات در روابط بین فردی ذکر شده است. جوانانی که سازگاری عاطفی ندارند و در رابطه با دیگران همیشه عواطف منفی را ابراز می کنند روابط بین فردی مطلوبی را تجربه نخواهند کرد. به علاوه در دوران دانشجویی روابط میان فردی و سازگاری را نمی توان به عنوان عوامل مؤثر در تفاوت میان دانشجویان موفق و ناموفق دانست، به نظر می رسد عوامل دیگری نیز وجود دارند که در موفقیت و یا عدم موفقیت تحصیلی دانشجویان تأثیر دارند.

تحصیلات و سایر متغیرهای جمعیت شناختی دیگر می تواند به عنوان دیگر محدودیت های عمده این پژوهش به شمار رود. با توجه به این که مشکلات در روابط بین فردی عوارض جدی و اجتماعی دارد، لذا برگزاری کارگاههای آموزشی درباره شیوه های برقراری ارتباط عاطفی به عنوان اولین راهبرد پیشگیرانه برای کاهش مشکلات در روابط بین فردی به منظور گسترش سطح بهداشت روان و سلامت روانی جوانان و در نتیجه نسلهای آینده جامعه باید مورد توجه جدی قرار گیرد.

نتیجه گیری

پژوهش حاضر نشان می دهد که مهم ترین بعد سازگاری در روابط

References

1. The Head of Tehran University Counseling Center. Tehran: Tehran University; 2014.
2. Barber BK, Olsen JA. Assessing the transitions to middle and high school. *J Adolesc Res* 2004; 19(1): 3-30.
3. Wang MT, Eccles JS. Social support matters: Longitudinal effects of social support on three dimensions of school engagement from middle to high school. *Child Dev* 2012; 83: 877-95.
4. Miller AM, Harwood RL. Long-term socialization goals and the construction of infants' social networks among middle class Anglo Apuerto Rican mothers. *Int J Behav Dev* 2001; 25: 450-7.
5. Bogaerts S, Vanheule S, Desmet M. Feelings of subjective emotional Loneliness: an exploration of attachment. *Soc Behav Pers* 2006; 34: 797-812.
6. Wilson LC, Rhoads WS, Simpson JA, Tran S. Labor, delivery, and early parenthood: An attachment theory perspective. *Pers Soc Psychol Bull* 2007; 33: 505-18.
7. Sadock BJ, Sadock VA. *Comprehensive textbook of psychiatry*. 7th ed. Philadelphia: Lippincott Williams and Wilkins; 2004.
8. Agliata AK, Renk K. College students' adjustment: The role of parent college student expectation and communication reciprocity discrepancies. *J Youth Adolesc* 2008; 37: 961.
9. Whitemore R, Urban AD, Tamborlane WV, Grey M. Quality of life in school-aged children with type 1 diabetes on intend their parents. *Diabetes Educ* 2003; 29(5): 847-54.
10. Harris T. Implications of attachment theory for working in psychoanalytic psychotherapy. *Int Forum Psychoanal* 2004; 13: 147-61.
11. Lakshmi AR, Arora M. Perceived parental behavior as related to students' academic school success and competence. *J Indian Acad Appl Psychol* 2006; 32(1): 47-53.
12. Martin A, Dowson M. Interpersonal relationships, motivation, engagement, and achievement: Yields for theory, current issues, and practice. *Rev Educ Res* 2009; 79: 327-65.
13. Vivona J. Parental attachment styles of late adolescents: Qualities of attachment relationships and consequences for adjustment. *J Couns Psychol* 2000; 47: 316-29.
14. Swenson LM, Nordstrom A, Hiester M. The role of peer relationships in adjustment to college. *J College Student Dev* 2008; 49(6): 551-68.
15. Friedlander L, Reid G, Shupak N, Cribbie R. Social support, self-esteem, and stress as predictors of adjustment to university among first-year undergraduates Washington. *J College Student Dev* 2007; 48: 259-75.
16. Rohner RP, Melendez T. Parental acceptance-rejection theory studies of intimate adult relationships. *Cross-Cultural Res* 2008; 42: 1.
17. Adams GR, Berzonsky MD, Keating L. Psychosocial resources in first-year university students: The role of identity processes and social relationships. *J Youth Adolesc* 2006; 35(1): 81-91.
18. Trost K, El-Khoury BM. Mapping Swedish females' educational pathways in terms of academic competence and adjustment problems. *J Soc Issues* 2008; 64: 157-74.
19. Amidi A. *Sampling theory and its applications*. Tehran: Center of Academic Publishing; 2007.
20. Collins NL, Read SJ. Adult attachment, working models and relationship quality in dating couples. *J Pers Soc Psychol* 1990; 58(4): 644-63.
21. Feeney JA. Attachment style communication parents and satisfaction across the life. *Pers Relat* 1999; 1(4): 1333-48.
22. Pakdaman SH. [The relationship between attachment and seeking community in adolescents]. Ph.D. Dissertation. Tehran University, 2001. (Persian)
23. Javan Sheykhi T. [Relationship between socio-cultural of the family with social adjustment in the dormitory student]. MS. Dissertation. Tehran: Al-Zahra University, 2001. (Persian)
24. Barry RA, Lakey B, Orehek E. Links among attachment dimensions, affect, the self and perceived support for broadly generalized attachment styles and specific Bonds. *Pers Soc Psychol Bull* 2007; 33: 340-53.
25. Bowlby J. *A secure base*. New York: Basic Books; 1988.
26. Cumsille P, Darling N, Flaherty BP, Martínez ML. Chilean adolescents' beliefs about the legitimacy of parental authority: Individual and age-related differences. *Int J Behav Dev* 2006; 30: 97-106.
27. Lopez FG. Patterns of family conflict and their relation to college student adjustment. *J Couns Dev* 1991; 69(3): 257-60.